

Въ представителнитѣ събрация на Англия и Австро-маджарско, до нѣкъдѣ и въ Германия и Франция, станахъ демонстративни противъ Россия разисквания, но съ това са свърши и голѣмата бура. Западната коалиция на 1853 г. противъ Россия сега бѣше немислима. Въ това отношение руската дипломатия бѣше сумѣла да свърши много голѣмъ превратъ въ главитѣ на европейскитѣ политически и господарственни мѣжѣ. Цѣлъ редъ дипломатически документи бѣхъ докарали всички кабинети до заключение, че Турция трѣба да са насили за да направи дѣйствителни реформи. Россия не бѣше друго предъ очитѣ на мнозина освѣнъ великия герой, който са рѣшаваше да приложе въ дѣйствието развитието на нотата на Андрaши, на Берлинскій меморандумъ, рѣшенията на Цариградската конференция и Лондонскія протоколъ.

III.

ПЪРВИ ВОЕННИ ДѢЛА.

Приказъ на главнокомандующия. — Завземанието на Барбошкия мостъ — Събиранието на руската войска по дълъж на Дунавъ. — Турскитѣ броненосци. — Казашкитѣ посѣщениа. — Главнокомандующия въ Браила. — Разбиваеньето на Люфти-Джелиа. — Дубасовъ и Шестаковъ.

Въ деня на 12 Априлия, когато е билъ даденъ царскія манифестъ за обевяванъето на войната, изъ главната квартира на главнокомандующия на Дунавската армия; царскія братъ, е билъ раздаденъ между войницитѣ слѣдующия приказъ :

«Отъ стотина години на самъ тежи турското иго надъ нашитѣ брата, христиени.

Горчива е тѣхната неволя; всичко което е скъпо човѣку: света вѣра Христова, честно име, имотъ добитъ съ потъ и кръвъ — всичко е подигравано, осквернявано отъ невѣрнитѣ.